

DIARI LEONARDO DA VINCI CURS 2012-2013 (ITÀLIA, *CHIOGGIA)

TÍTOL: Pronti, Partenza, Via!

En arribar a Chioggia, vam veure que era una ciutat envoltada d'aigua, que la majoria de gent circula amb bicicleta, que es té el costum de posar enganxat en la balconada un llaç rosa si neix una nena o un de blau si neix un nen, un de blanc si una parella es casa i un de vermell si el fill s'ha graduat, això dels llaços és una cosa que ens va sorprendre molt. També, alguna cosa que és molt comuna a Chioggia i suposo que a Itàlia, són els gestos, utilitzen molts gestos diferents mentre mantenen una conversa.

No vam tenir l'oportunitat de veure cap activitat cultural típica, ja que no van coincidir els dies en què estaven programats amb la nostra estada a Chioggia.

Abans d'emprendre el viatge a Itàlia (Chioggia) vam realitzar 21 hores d'italià a Barcelona.

En el llarg de la nostra estada a Chioggia, vam visitar dues vegades Venècia, on vam aprofitar per comprar records per als nostres familiars.

També vam visitar Chioggia sencer juntament amb Sottomarina un barriada on habitàvem nosaltres al costat de Chioggia (centre)

A les pràctiques, quan vam arribar no ens deixaven fer massa, però a mesura que passava el temps, ens anaven deixant fer més coses com per exemple: Canviar bolquers, acompanyar als nens i nenes a fer les seves necessitats... A més a més d'això, nosaltres vam anar proposant activitats manuals com per exemple fer animals amb els dits i a poc a poc vam anar fent de tot.

El que m'ha agradat dins del centre és poder realitzar diferents activitats plàstiques amb els nens i nenes.

El que menys m'ha agradat ha estat que el grup no està separat per edats (0-1, 1-2 i 2-3) sinó que estan tots en una mateixa classe. Una cosa que tampoc m'ha agradat és que canvien els bolquers 3 vegades al dia en un horari establert però si un nen/a fa les seves necessitats damunt fora de l'horari en què canvien els bolquers, els nens/es s'han d'esperar fins al següent canvi de bolquers.

L'últim dia de les pràctiques, vam ser molt especial ja que ens van convidar a esmorzar, i ens van agrair l'haver estat allí, l'haver ajudat moltíssim, i l'haver proposat noves activitats i noves cançons en espanyol i en català.

Les tasques que hem realitzat en l'empresa són: canvi de bolquers, ajudar a menjar, l'hora de la fruita, realitzar manualitats amb els nens/es, acompanyar-los durant la migdiada, cantar cançons i fer tallers d'espanyol amb els nens i nenes.

L'horari que feien els nens i nenes era de 7:30h a 16:30h, en el nostre contracte de set hores, fèiem de 7:30h a 2:30h perquè era l'únic horari que podíem combinar amb l'autobús de tornada a casa, ja que era l'últim autobús.

En l'empresa Assilo di Rosselina hi ha 3 treballadores dins de l'escola: Una persona encarregada del centre, una persona educadora i una persona que prepara el càtering i neteja les sales.

En aquesta empresa usen una metodologia lliure, és a dir, no hi ha activitats planificades sinó que els nens i les nenes es passen tot el dia jugant amb tot el material que tenen a la sala. Els espais dels quals disposen no són molt adequats començant per que el Assilo està en una segona planta sense ascensor. La sala i les taules per fer manualitats són les mateixes que per menjar i berenar. Hi ha una sala diferent per dormir. I el bany i el canviador també estan apartats de la sala on estan els nens i nenes.

La relació amb la responsable ha estat molt bona, però ja no solament amb la responsable del centre sinó amb totes, l'altra educadora i la cuinera del centre, amb les tres treballadores hem tingut una molt bona relació.

Andreu Oller

20/6/2014